

Identifikationsangaben

Lokalita	Postoloprty
Gemeinschaft	Postoloprty
Bezirk	Louny
Erdstrich	Ústecký kraj
Katastrální území	Postoloprty, Kode: 726117
GPS-Koordinaten	50° 21' 29.1" 13° 41' 58.4"
Německý název	Postelberg
Vlastnictví	Nezjištěno
Kontakt	-
Vlastník	-
Stav	Srovnán se zemí, bez připomínky
Opuštěno	Nein

Město Postoloprty (německy Postelberg) se nachází v okrese Louny. V roce 2011 zde trvale žilo 3.697 obyvatel.

První písemná zmínka o městě pochází z roku 1125.

Pravděpodobně v 7. století se podél řeky Ohře usadili Lučané. Ti přišli proti proudu řeky Ohře od východu a věnovali se především zemědělství. Z této doby je známá pověst o Neklanovi, pražském knížeti, který bojoval s Vlastislavem, knížetem luckým. Vlastislav byl poražen a jeho syn Zbyslav byl později zavražděn zrádným Durynkem. Po vpádu Vlastislava vystavěl Neklan Lučanům náhradou za jejich zbořený hrad nový, který se jmenoval Drahůš (dnes městská čtvrť Draguš na jihozápadním okraji města).

Hrad Drahůš byl ve 12. století zničen. Údajně byl později na jeho místě postaven klášter Porta Apostolorum, který byl roku 1420 vypálen během husitských válek. Stavebně historický průzkum však klášter spolehlivě lokalizoval v místech postoloprtského děkanství.

10. listopadu 1938 byla vypálena chomutovská synagoga. Židé, kteří nestačili utéci, byli za bití sudetskými Němci hnáni po čtyřech do zbytku ČSR právě přes Postoloprty na Louny (ty nebyly odstoupeny). Později Němci zřízený koncentrační tábor v bažantnici byl v roce 1943 vyhrazen pro mužské židovské míšence a manžele židovek z celého protektorátního území. Spolu s válečnými (Francie, Itálie, Velká Británie) zajatci pracovali nejen na stavbě letiště Žatec. Tábor fungoval až do dubna 1945, kdy řada vězňů začala utíkat. Průměrně zde bylo internováno 1.200 lidí.

Po konci druhé světové války se v obci udál jeden z největších masakrů Sudetských Němců. V červnu 1945 byli v Postoloprtech shromážděni Němci z obce i okolí. Muži a chlapci od třinácti let byli internováni do kasáren, ostatní byli posláni do lágru v místní bažantnici. Velká část z Němců včetně několika dětí byla popravena. V roce 1947 bylo exhumováno 763 těl, odhady počtu obětí se ale liší. Někteří historici udávají 800–1.000 obětí, nejvyšší odhady hovoří o 2.000–3.000 mrtvých. Po únoru 1948 byla celá událost utulána.

Židovská komunita

Židovské ghetto vzniklo v Postoloprtech snad roku 1692 na východním okraji města. Tvořila ho jediná slepá ulice (dnes Mánesova), podél které stálo 11 domků, později synagoga, špitál a škola s rituální lázní (mikve).

Židy přivedli do Postoloprty roku 1671 majitelé panství Sinzendorfové. Nejasné údaje nevyklučují jejich přítomnost již dříve. Snad roku 1692 pro ně nechala nová vrchnost (Schwarzenbergové) postavit ghetto ve východní části města, které zahrnovalo jedinou slepou ulici (dnes Mánesova). Pro její stavbu vypracoval několik projektů Pavel Ignác Bayer, tehdejší schwarzenberský dvorní architekt. Míra jejich uskutečnění není jasná.

Nejméně do poloviny 18. století se ghetto skládalo z 11 dřevěných obytných domků jednotného vzhledu, ke kterým do roku 1722 přibyla prostá zděná synagoga. Do roku 1759 byly zřejmě všechny domky přestavěny na zděné a patrové. Ghetto postihla řada požárů, které vyvolaly četné přestavby. Ulice se do roku 1788 prodloužila na současnou délku, čímž se synagoga ocitla z původního konce uprostřed východní strany ulice. Roku 1817 nechala vrchnost na severním konci postavit budovu školy a lázně (mikve), dodnes dochovanou.

Od poloviny 19. století Židé odcházeli do nových průmyslových a obchodních center v okolí. Přesto roku 1867 došlo k přestavbě či nové stavbě synagogy (chybějí přesné údaje) a koncem století i ke zřízení nového hřbitova. Ten původní se nacházel jihozápadně od zámku, nový pak u silnice do Rvenic poblíž nového komunálního pohřebiště. Oba byly zdevastovány za nacistické okupace. Tehdy také definitivně zanikla zdejší obec.

Do Mánesovy ulice se po roce 1945 stěhovali noví osídlenci z vnitrozemí, synagoga zůstala stát bez využití a chátrala, až byla roku 1980 zbořena. Obdobný osud potkal i řadu domků a bývalý špitál. Část parcel zůstala prázdná, na dalších vznikly nové rodinné domky. Někdejší židovskou ulici tak připomíná několik domů na jejím jižním konci, bývalá škola na severu a pumpa uprostřed vozovky.

Židovský hřbitov (starý)

Hřbitov ze 20. let 18. století byl zrušen v roce 1970. Následně bylo na jeho ploše postaveno 5 rodinných domů. Na hřbitově byli pohřbeni předkové německého filozofa Karla Marxe.

Počet obyvatel v roce 1930 - 3.311

Počet obyvatel v roce 2011 - 3.697

Zdroj: Wikipedia, Židovské památky Čech, Moravy a Slezska, Český statistický úřad, webové stránky obce/města, Katastrální úřad, Omnium, Památkový katalog

Photogalerie

Technické fotografie

- Zcela zničena